

GRADA®

pachatel: Zuzana Pospíšilová

případ:

DeTeKTiVové

policejní identikit: Markéta Vydrová

DeTeKTiVové

pachatel: Zuzana Pospíšilová

případ:

DeTeKTiVové

policejní identikit: Markéta Vydrová

Mgr. Zuzana Pospíšilová
DeTeKTiVové

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
Ú Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 4831. publikaci

Ilustrace Markéta Vydrová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 56
Vydání 1., 2012

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a.s., 2012
Cover Illustration © Markéta Vydrová

ISBN 978-80-247-3942-7

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-7544-9 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-7545-6 (ve formátu EPUB)

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Obsah:

Než so račne.....	7
Gléhování.....	9
Sexnámění.....	11
DeTeKtiVové.....	14
První lekce.....	16
Pátrání zahájeno.....	19
Vělké sledování.....	21
Záchrana.....	23
Glále řádné stopy.....	25
Příprava na odpoledne.....	28
Výslech.....	30
Vě slepé uličce.....	32
Návštěva muzea.....	34
Nápad.....	37
Pátrání pokračuje.....	39
Na stopě.....	41
Dopadení.....	45
Par detektivních osázek.....	47
Detektiv Dan	52
DeTektiv Tadeáš	53
DeteKtiv Kuba	54
DetekTiv Tom	55
DetektiV Vašek	56

Než so račne

Téměř všechny děti se zajímají o záhady s detektivní zápletkou. Ani hrdinové této knížky nejsou výjimkou. Dan, Tadeáš, Kuba, Tomáš a Vašek je pětice malých detektivů, kterým se díky jejich důvtipu, postřehu, bystrosti, logickému úsudku, ale především díky kriminalistickým znalostem, podaří objasnit velké detektivní případy.

V prvním ze série příběhů se chlapci shodou okolností stanou svědky krádeže vzácného obrazu z místního muzea a přivedou policii na stopu zloděje. Zloděj je pod zámkem, ale obraz záhadně zmizel. I ten se však klukům nakonec podaří objevit.

Pokud se vám tento příběh zalíbí a budete toužit po pokračování, jistě vás potěší fakt, že jsou přichystány další díly. Parta chlapců, kteří si říkají DeTeKTiVové, objeví poklad v tajné zámecké místnosti a zjistí, že nalezené peníze jsou vlastně ukrytý lup. Také se vydají po stopách podivného lupiče, který krade podle předem připraveného plánu, nebo odhalí záhadu falešných stěhováků.

Máte-li rádi dobrodružství, napětí a kriminální příběhy, pusťte se do pátrání společně s hlavními hrdiny této knížky.

Detektivové musejí umět odhalit i různé šifry. V tomto textu je ukryt tajný vzkaz. Dokážeš ho rozluštit?

(Stačí si postupně přecíst zvyrazněná písmena.)

Pěknou zábavu při detektivním pátrání!

Stěhování

„Proč se musíme stěhovat?“ zeptal se Kuba do ticha.

„Budeme na čerstvém vzduchu a ve vlastním domečku,“ vysvětlila mu maminka. „Uvidíš, že se ti tam bude líbit víc než tady.“

„Ale já se taky nechci stěhovat. Tady všechny znám a tam nebudu znát nikoho,“ přidal se Tomáš, Kubův starší bratr.

„Neboj, určitě se seznámíte. Tady jste si taky museli kamarády najít. A teď už dost řečí, jdeme balit!“

Tatínek ani nezvedl oči od počítače. Byl zabraný do práce a nic kolem nevnímal. Dokonce ho nevyvedlo z míry ani to, když mu maminka před nosem sbalila hromádku papírů, která ležela na psacím stole.

„Pro tebe to platí taky!“ pronesla dotčeně maminka. Tatínek přikývl, ale bylo naprosto jasné, že neví proč.

Za pár dní bylo všechno naskládáno v krabicích a v pytlicích. Nábytek byl opatřen ochrannou fólií, aby se cestou nepoškrábal. Přijel stěhovací vůz a parta silných pánů do něj všechno naložila.

Maminka, tatínek, Kuba a Tomáš nasedli do svého stříbrného auta a jeli směrem do nového domu. Když dorazili, stěhováci už byli na místě. Maminka věděla, že teď bude mít hodně práce, a nechtěla, aby se jí kluci motali pod nohama: „Tady máte oplatku, jablíčko a pití a běžte prozkoumat dětské hřiště, které je za rohem.“

„Co když se ztratíme?“ strachoval se Kuba.

„Když zůstanete jen na hřišti, tak se určitě neztratíte! Asi za hodinu se přijďte ohlásit!“ řekla maminka.

Rodiče se lopotili při ustavování nábytku a vybalování věcí. Kuba s Tomášem zatím mapovali okolí svého nového bydliště. Než došli na hřiště, snědli oplatku i jablíčko, a tudíž měli volné ruce. To je totiž na hřišti hrozně důležité.

Seznámení

Na hřišti bylo pár dětí, které si spolu hrály. Holky zvlášt' a kluci taky. Kuba hned odběhl k volné houpačce. Než stihl nasednout, odstrčil ho jiný, větší kluk. Byl ostříhaný nakrátko a vypadal, že se chce prát: „Nezabírej místo, když nejsi odsud! To je jen pro místní!“ řekl povýšeně.

Tomáš viděl, že se něco děje, tak přispěchal Kubovi na pomoc!
„Nech mýho bráchu
na pokoji, jinak
uvidíš!“

„Hele, nech si ty řečičky, sbal si bráchu a běžte, odkud jste přišli, tady je to jen pro ty, kdo tady bydlí,“ odbyl ho kluk.

„My tady ale bydlíme!“ nedal se Tom.

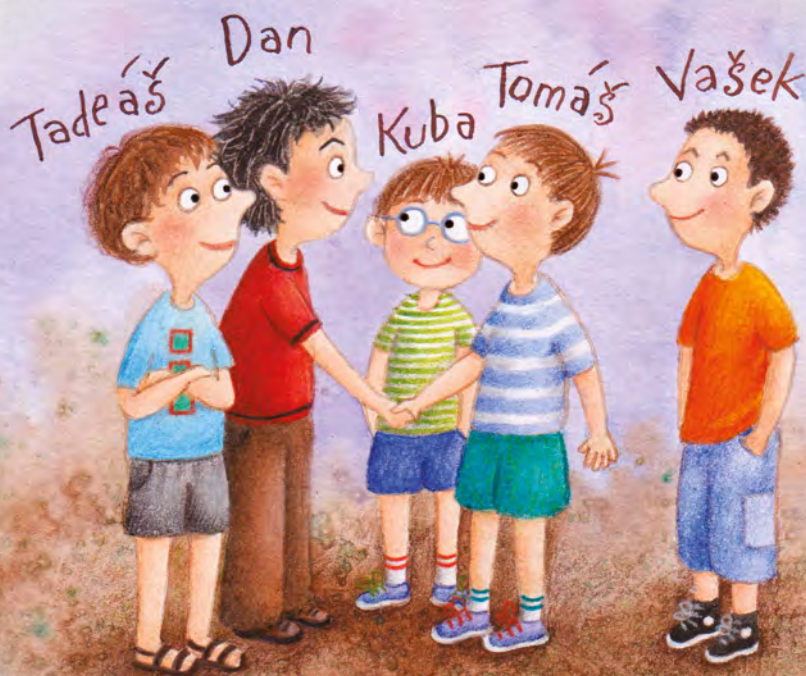
„Jo? A kde?“ byl zvědavý kluk.

„Za rohem!“

„No, to určitě. Já tam bydlím taky a vás dva jsem tu nikdy neviděl!“

„Dneska jsme se přistěhovali,“ odpověděl popravdě Tomáš a Kuba přikyvoval.

„Tak se jdem přesvědčit. Jestli je to pravda, vezmem vás do tajné party. Jestli ale kecáš, tak odsud hned vystřelíte. Oba.“

Kuba s Tomášem, veliký kluk a ještě další dva kluci, kteří se k nim hned přidali, v hloučku klusali ulicí. Za rohem opravdu stálo stěhovací auto.

„Ahoj, mami, jen se hlásíme a zase jdeme na hřiště,“ volal Tomáš z dálky na maminku, která z auta vynášela květináče s květinami.

„Bezva! Vidím, že jste se už skamarádili. Až budete mít hlad, tak přijďte!“

„Takže nás berete do party?“ zazubil se Tomáš a Kuba se přitom zhoupl na špičky, aby vypadal větší.

„Já slovo držím,“ řekl ten velký kluk. „Já jsem Dan. A tohle jsou Tadeáš a Vašek,“ představil všechny Dan. „A jak se jmenujete vy?“

„Já jsem Kuba,“ řekl rychle Kubík, aby ho Tomáš náhodou nepředběhl.

„Já jsem Tomáš,“ usmál se Tom.

Kluci si vzájemně podali ruce, stejně jako třeba fotbalisté před zápasem. Přátelství bylo uzavřeno.

DeTeKtiVové

V pondělí museli jít kluci poprvé do školy. Tomáš do druhé třídy a Kuba do první.

„Jé, ahoj,“ ozvalo se za Tomovými zády. Pozdravil ho Tadeáš, se kterým se v sobotu seznámil na hřišti.

„Ty budeš chodit k nám do třídy? To je super, aspoň nebudu z party sám. Dan s Vaškem chodí už do třetí.“

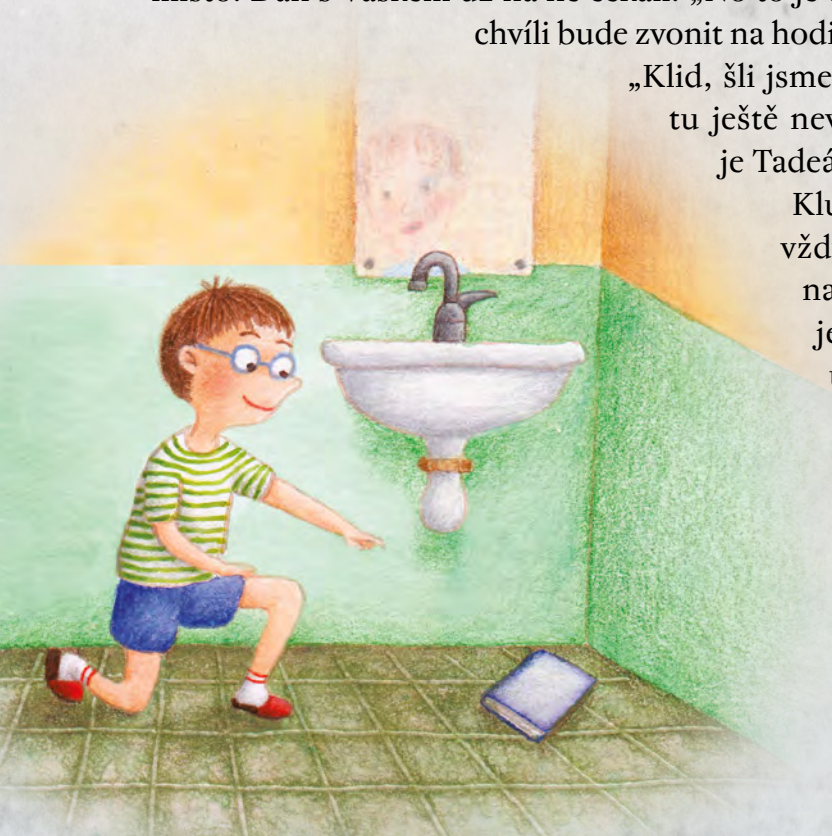
„Teď bude sám brácha, on je totiž prvňák,“ řekl Tom.

„O velké přestávce za ním zajdeme, neboj. My, kluci z party, se totiž vždycky scházíme na záchodě v prvním patře,“ oznámil Tadeáš a pak si přisedl do lavice k Tomovi.

O přestávce opravdu zašli za Kubou a vzali ho na svoje tajné místo. Dan s Vaškem už na ně čekali: „No to je dost! Kde jste? Za chvíli bude zvonit na hodinu!“ káral je Dan.

„Klid, šli jsme pro Kubu, on se tu ještě nevyzná,“ omlouval je Tadeáš.

Kluci si povídali jako vždycky, když vtom najednou Kuba objevil v koutě pod umyvadlem zápisník. Dan ho chtěl zvednout, ale Tomáš ho zastavil: „Nesahej na to! Smažeš stopy!“

+

„Jaký stopy?“ nechápal Dan. I ostatní kluci, kromě Kuby, koukali jako čerstvě vyorané myši.

„Co když ten zápisník někdo ukrad? Pak tam přece zůstaly jeho otisky prstů,“ vysvětloval trpělivě Tomáš.

„A jak to jako zjistíme?“ byl zvědavý Vašek.

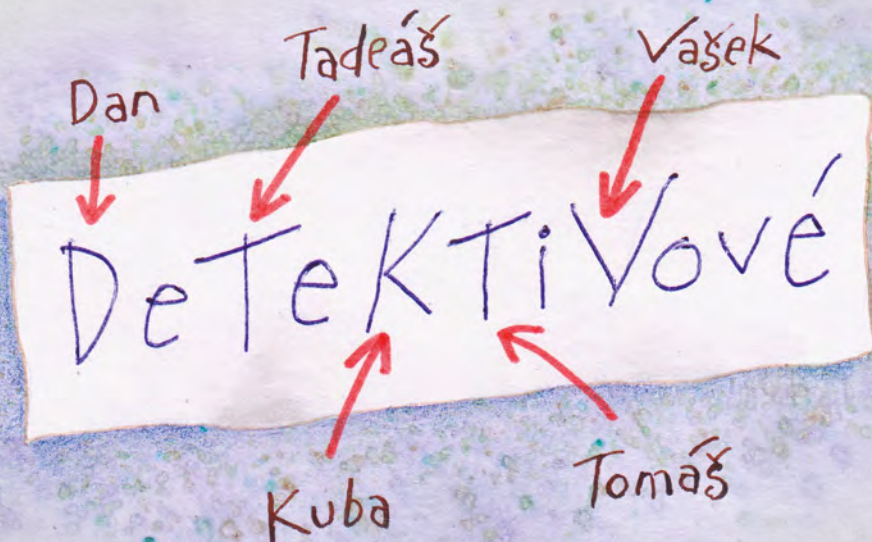
„Jednoduše,“ odpověděl Kuba místo Tomáše. „My se totiž zajímáme o detektivní záhady a ledacos už umíme.“

Tadeáš si obdivně hvízdal a Tomáš to hned vysvětlil: „Stačí deník lehce posypat pudrem a pak přelepit lepicí páskou. Na pásce pak zůstanou otisky.“

„Ty jo, to je super,“ zhodnotil situaci Vašek. „To bychom se z obyčejné tajné party mohli stát partou detektivů.“

Dan chvíli zapřemýšlel a pak skoro vykřikl: „No jasně, D jako Dan, pak T jako Tadeáš, K jako Kuba, T jako Tomáš a V jako Vašek. Mezitím pár jiných písmenek a můžeme si říkat DeTeKtiVové!“

Kluci z toho byli zmatení, ale když si to po zazvonění napsali na kousek papíru, hned pochopili. Mají novou partu, která má dokonce název – DeTeKtiVové.

První lekce

V sobotu si kluci dali sraz na hřišti. Tomáš s Kubou slíbili, že s sebou vezmou celou detektivní výbavu a kluky něco naučí.

„Tak co dneska podnikneme?“ vyzvídá Dan.

„Můžeme se třeba naučit dělat odlitky stop,“ navrhl Tomáš a Kuba hned začal z batohu vytahovat sádra.

A k čemu je to jako dobrý?“ zajímal se Vašek.

„Třeba když někdo vyloupí banku a pak při útěku šlápne do hlíny a nechá tam otisk, tak ho policisté poznají podle bot,“ vysvětlil Tom.

„To je dobrý,“ pochvaloval Tadeáš. „Ale tady na hřišti nic nenajdeme, je tu jen tráva nebo kamínky.“

„Tak zajdeme na náměstí. U muzea se kopalo kvůli plynu, tak je tam měkká zem. Ještě tam nepoložili chodník,“ navrhl Dan.

„Super nápad! Jdeme!“ zavelel Vašek.

U muzea bylo skutečně to nejlepší místo na dělání odlitků. Kuba s Tomášem z batohu vybalili vše potřebné. Pak začali vysvětlovat, jak se to dělá: „Nejprve je potřeba stopu ohraničit,“ řekl Tom a Kuba už se v okolí sháněl po vhodném klacíku. Rozlámal ho na čtyři části a podal Tomovi, který udělal kolem stopy ohrádku. „Pak se musí ve vodě rozmíchat sádra,“ pokračoval Tomáš a vytáhl sklenici s vodou a pytlík se sádrrou. „Nakonec se tekutá sádra vylije do stopy.“

„A teď už se jen čeká, až sádra ztuhne“ dodal Kuba.

Kluci byli netrpěliví. Chtěli do sádry každou chvíli dloubat, aby se přesvědčili, jestli už ztuhla. Nejmladší Kuba je za to napomínal a kluci se smáli. Z dlouhé chvíle si začali vyprávět vtipy.

Právě ve chvíli, kdy byl odlitek hotový a všichni ho nadšeně obdivovali, stalo se něco divného. Z muzea rychlými kroky vyšel muž, který měl pod kabátem něco schovaného. Bylo to velké a hranaté a připomínalo to obraz.

Pátrání zahájeno

Nešlo si nevšimnout, že ten chlap je velmi podezřelý. „Asi máme první případ. Zahajuji pátrání,“ řekl vzrušeným hlasem Tomáš.

Kluci se nejprve běželi podívat do muzea. Zámek byl vylomený a na dveřích visela cedulka s nápisem PŘIJDU HNED.

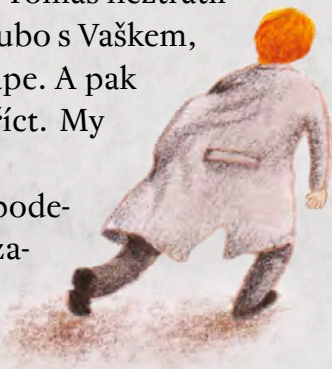
„Tak je to jasný! Byl to zloděj!“ pronesl do ticha Vašek. Kluci byli jako ochrnutí. Nevěděli, co mají dělat. Jediný Tomáš neztratil duchapřítomnost a rozdělil klukům úkoly: „Vy, Kubo s Vaškem, uděláte odlitek jeho stopy, než to tu někdo pošlape. A pak hned poběžíte na policii. Musíte jim všechno říct. My zatím budeme toho chlapíka stopovat.“

Tomáš, Tadeáš a Dan se rychle rozeběhli, aby podezřelého neztratili z dohledu. Kuba s Vaškem se zatím pustili do práce. Kuba byl sice o dost mladší než Vašek, ale měl mnohem větší detektivní zkušenosti, a tak mohl Vaška alespoň na chvíli řídit.

Když nalili sádro do stopy, jako

střely vyrazili na policejní stanici. Teď převzal velení Vašek. Jednak proto, že Kuba se ve městě ještě moc nevyznal, ale hlavně proto, že byl starší.

„Viděli jsme zloděje, kluci ho honí, honem pojdte s námi!“ vyhrknul ze sebe Vašek, jakmile dorazili na policejní stanici. Policista měl zrovna volné ruce, tak popadl svou čepici, vysílačku a přivolal služebního psa. Všichni pospíchali směrem k muzeu. Kluci policistovi po cestě líčili, co se vlastně stalo.

„Máte pravdu, zámek je vylomený!“ přikývl policista. Vyděšená paní z muzea mu potvrdila, že chybí jeden obraz.

Kuba s Vaškem zatím odloupli ztvrdlý odlitek boty a ukázali ho policistovi se psem.

„Kluci, vy jste šikovní, z vás budou jednou určitě policisté.“

„My už jsme DeTeKŤiVové,“ prohlásil hrdě Kuba a přitom si vzpomněl na bráchu a zbytek party. „Musíme kluky rychle najít, aby se jim nic nestalo!“ strachoval se.

Policista dal svému Azorovi očichat místo činu a zavelel: „Stopa, Azore!“ Azor je okamžitě vedl klikatými uličkami směrem k náměstí.

